

## *Farsi: Of Seeds, Branches and Birds*

(Preached by Cheryl Williams at Footscray Baptist, June 16<sup>th</sup>, 2024 - Mark 4:26-34)

Footscray Baptist، 16 ژوئن 2024 - مرقس 4:26-34) حدود یک دهه پیش در خلوتگاهی در تپه‌ها، به تماشای پرندگان کوچک بومی نشستیم که به داخل و خارج یک بوته کوچک بومی می‌رفتند. همانطور که تماشا کردم شعری سرودم و این فقط چند بیت است که آن روز نوشتم: کاوش، پرتاب به داخل و خارج تغییر رنگ، تغییر زندگی ... یک زندگی وحشی و گرانبها. امروز دو مَثَل کوچک پیش رویمان است و وقتی در مورد رشد دانه خردل به بوته ای می‌خواندم که سرپناهی می‌دهد، آن روز را به یاد آوردم که نشسته بودم و پرندگان را در بوته کوچک تماشا می‌کردم. تمثیل‌ها برای درگیر کردن تصورات ما و گسترش درک ما از آنچه عیسی می‌خواهد بگوید طراحی شده‌اند. در تمثیل‌های امروزی عیسی درباره بذر و کاشت صحبت می‌کند. استفاده از تصاویر کشاورزی که مردم با آن آشنا بودند تا نکته ای را بیان کنند. مَثَل اول در مورد مراحل رشد است. ابتدا یک بذر کاشته می‌شود. دوم، با وجود کاری که کشاورز انجام می‌دهد، بذر کار خود را در زیر خاک انجام می‌دهد. به نظر می‌رسد غیرفعال است - با این حال تمام پتانسیل آن در انجام کار خود در زیر خاک باقی می‌ماند. در نهایت، زمانی که بذر جوانه زد و شروع به رشد کرد، کشاورز باید فعال شود و برای برداشت آماده شود. بسیاری از ما، آنچه اتفاق می‌افتد خارج از کنترل انسان است. علیرغم عدم تحرک ظاهری یا نشانه‌های دراماتیک خدا حضور دارد و فعال است و برای تولید میوه سخت تلاش می‌کند. تمثیل دوم مربوط به دانه خردل است. آیا از دانه خردل یا برگ خردل در آشپزی خود استفاده می‌کنید؟ برگ‌های خردل می‌تواند بسیار داغ باشد و خردل دانه‌دار کمی زینگ به ساندویچ شما می‌افزاید. دانه‌های خردل کوچک هستند، اما کوچکترین دانه‌ها نیستند. آنها نه به درخت، بلکه به صورت بوته‌هایی بزرگ می‌شوند که پرندگان در آن لانه‌ها می‌کنند، و در زمان عیسی آنها به شدت رشد کردند و باغ‌های سبزیجات را تصرف کردند بنابراین، چگونه باید این مَثَل را بفهمیم. در اینجا بذر کوچکی داریم که وقتی کاشته می‌شود رشد می‌کند و رشد می‌کند و در نهایت امنیت و پناهگاهی برای پرندگان هوا فراهم می‌کند. یک بذر غیر قابل توجه می‌تواند نتیجه بسیار چشمگیری داشته باشد، از ناچیز به نظر می‌رسد، پتانسیل بالایی دارد. عیسی به ما می‌گوید که این تصاویر، استعاره‌ها، تصاویری از ملکوت خدا هستند. آیا ما بذر هستیم؟ آیا ما توسط خدا کاشته شده ایم و رشد می‌کنیم و رشد می‌کنیم تا دیگران امنیت پیدا کنند؟ آیا عیسی به ما نشان می‌دهد که چگونه وقتی ایمان در درون ما کاشته شد، این نتیجه، سرریز عشق است؟ همانطور که در این هفته به این مَثَل فکر کردم، به این فکر کردم که ما شاخه‌هایی هستیم که پرندگان در آنجا پناه می‌گیرند.

شاخه‌ها از بذر کوچکی می‌رویند، بذری که خدا کاشته و ذات خدا را در خود دارد. به تدریج تنه ای به خود می‌گیرد و تنها چیزی که برای رشد نیاز دارد مواد مغذی است که در دانه وجود دارد و توسط خاک، باران و آفتاب تامین می‌شود. همانطور که شاخه‌ها به خود اجازه می‌دهند که توسط خدا تغذیه شوند، گسترش می‌یابند، دست دراز می‌کنند و شاید به سمت نور می‌روند. زندگی خدا در رسیدن به جهان با شاخه‌های آن. پس شاخه‌ها در تنه می‌مانند و از کار پنهان خدا که در بذر است بیرون می‌آیند. هیچ شاخه ای شبیه شاخه دیگر نیست. آنها به دنبال نور هستند. آنها با یکدیگر در هم تنیده‌اند. میوه را حمل می‌کنند. آنها امنیت و پناهگاهی را برای پرندگان فراهم می‌کنند. چگونه می‌توانیم شاخه‌های درختچه خدا در فوتسکری باشیم؟ چگونه می‌توانیم برای دیگران سرپناهی فراهم کنیم؟ چگونه

می توانیم مکانی امن برای دیگران فراهم کنیم؟ چگونه توانستیم پناهگاه دیگران باشیم. وقتی به بخش گوش می‌دهم، اغلب در مورد اهمیت داشتن نه تنها درختان بزرگ در باغ ABC پرندگان در بلکه اهمیت درختچه‌های کوچکتر صحبت می‌کنند. بوته کوچکتر مکانی است که در آن پرندگان بومی کوچکتر می‌توانند غذا دریافت کنند، اما همچنین برای ایمن ماندن از پرندگان و حیوانات بزرگتر، پنهان می‌شوند. آیا این کمی از معنای عیسی در هنگام پناه گرفتن پرندگان است؟ طی چند هفته گذشته چهارشنبه‌ها، «پانتری باز» گوشت منجمد را در پارکینگ ما پخش می‌کند. بیش از صد نفر هر هفته برای دریافت مقداری صف می‌کشند و از حدود ساعت 10:30 صبح شروع به صف می‌کنند. آنها دوست ندارند از صف حرکت کنند، می‌ترسند جای خود را از دست بدهند. افراد از هر سن و فرهنگ و موقعیتی در صف هستند. روند بسیار منظم است و هیچکس دست خالی به خانه نمی‌رود. چهارشنبه گذشته هوا سرد و خیس بود بنابراین وقتی رسیدم کتری‌ها را گذاشتم و یک میز با چای و قهوه گذاشتم. مردم سپاسگزار بودند و به خود کمک کردند و حتی برخی پیشنهاد کردند که شست و شو و نظافت را انجام دهند. همانطور که فکر می‌کردم، فکر می‌کردم که آیا به معنای این است که شاخه‌های عشق خدا بودن - فراهم کردن سرپناه و رزق برای سفر این مردم. من چند صحبت را با کسانی که در صف ایستاده بودند شروع کردم. آیا این تصویری از پادشاهی خداست، مردمی که با یکدیگر ارتباط برقرار می‌کنند و ما کلیسا مکانی برای تفاهم، به معنای واقعی کلمه یک پناهگاه، یک مکان امن ارائه می‌دهیم. کشیش انگلیکن قرار است هفته آینده برای تقسیم چای و قهوه به من ملحق شود اگر هر یک از شما مایل است به ما بپیوندد، بسیار سپاسگزار خواهم بود. می‌بینید که من فکر می‌کنم این ساختمان جامعه است، به ما کمک می‌کند شروع کنیم به درک نیازهای جسمی و معنوی برای به نظر می‌رسد که خداوند فرصتی را برای ما فراهم می‌کند تا در کارهای Footscray مردم پنهانی که او در این جامعه انجام می‌دهد، شرکت کنیم. چه کسی می‌داند که ما به‌عنوان شاخه‌ها ممکن است به چه کسی سرپناهی بدهیم. شاخه‌ها برای من نماد مهمان نوازی و امنیت است. خدا، کاشت و کاشت را انجام داده است. شاید ما فقط باید شعبه‌هایی باشیم که مهمان نوازی، سرپناه، ایمنی پناهگاه و خوش آمدگویی را ارائه می‌دهند. خداوند وظیفه خود را انجام داده است، آیا ما آماده انجام وظیفه خود هستیم؟ برای چه کسی جای امنی خواهیم بود؟ برای چه کسانی پناهگاه و پناهگاه خواهیم داد؟ چه کسی را در میان خود پذیرایی خواهیم کرد؟ من می‌خواهم با شعری از قرن چهاردهم که توسط یک راهب آلمانی به نام مایستر اکهارت سروده شده است پایان دهم. بذر خدا در ماست. با توجه به یک کشاورز باهوش و سخت کوش. رشد خواهد کرد و رشد خواهد کرد تا خدا که بذر اوست. و بر این اساس ثمرات آن، فطرت خدا خواهد بود. دانه‌های گلابی به درختان گلابی تبدیل می‌شوند. دانه‌های آجیل را به درختان آجیل تبدیل می‌کند. و یک بذر خدا در خدا. 2